

[Cat/Cast] Los trabajadores de Nissan deben impedir que les arrebatan la dignidad

DIARIO OCTUBRE :: 06/10/2020

[Català] Els treballadors de NISSAN han d'impedir que els arrabassin la dignitat

Aquest fragment de la Bíblia podria resumir l'ètica amb la qual els tentacles opressors de la patronal, mal anomenats sindicats, UGT i CCOO han dut a terme la seva tasca sindical a la Factoria Nissan, de "victòria" a "victòria", fins a la desgràcia final:

-Mateu 26:75: I Pere es va recordar del que Jesús havia dit: Abans que el gall canti, em negaràs tres vegades. I sortint fora, va plorar amargament.

En aquest cas ploreu els de sempre. Primer els sindicats van negar el trasllat de la producció, després, quan era un fet, van dir que es faria per sobre del seu cadàver (amb l'escut o sobre l'escut, com deien els Hoplitas de Esparta). Ara, el cadàver tacat lluita per les sobres del banquet. Arribats a aquest punt, la companyia ha manat a Frank Torres, el "Liquidador", a acabar amb el ERO que enviarà a la precarietat a més de mil famílies i que liquidarà, de pas, a més de 20.000 llocs de treball indirectes. A diferents mitjans de comunicació ens assabentem per boca dels representants sindicals, en aquest cas rescatem un fragment del diari digital La Informació, que Frank Torres "Era un directiu amb el qual tancàvem acords que no s'arribaven a complir", evoca un dirigent sindical amb dècades d'experiència i presència en la signatura. «*Esperem que en aquesta ocasió entengui que estan en joc els projectes de vida de 23.000 persones*». Cal ser molt ase o estar molt ben subornat per a encarar d'aquesta manera una taula de negociacions. Entre altres perles, Frank Torres, va prometre una producció de 200 000 cotxes, que no es va complir i va executar retallades laborals a canvi de 1.000 llocs de treball que com es veu no han arribat mai. Davant tan gran traïció i engany, el secretari general d'UGT, Pepe Álvarez, ha arribat de nou tard i ha reconegut que la notícia ha estat «una maçada» i que exigirà responsabilitats al Govern d'Espanya, a la Generalitat i a l'Ajuntament de Barcelona. Ara? Després que fa gairebé una dècada arrossegues el seu sindicat a que els treballadors de NISSAN perdessin la dignitat votant ells mateixos la congelació salarial i l'ampliació de les jornades de treball durant pràcticament una dècada! UGT ha portat als treballadors de la NISSAN, primer a perdre la dignitat i, després, a perdre el lloc de treball, el pa. Per part seva, el secretari general de CCOO, Unai Sordo, fent gala del seu cognom enfront de la realitat que ens violenta, ha enviat un missatge condemnant el tancament de la planta de Nissan a Barcelona i manifestant la seva solidaritat i suport als treballadors de la companyia i de les empreses auxiliars. De veritat creus que ens serveix d'alguna cosa?

Però el cadàver segueix en lluita. Ara "ha aconseguit" endarrerir el tancament un any si els treballadors abandonen la vaga indefinida que mantenen i comencen amb la producció fins a desembre de 2021. Veient l'expedient del "Liquidador" i dels negociadors al servei de la burgesia de CCOO i UGT, aquest canvi de rumb només pot significar un avantatge secundari per l'empresa. Això vol dir que en el trasllat de la producció a un altre punt, l'empresa

perdria producció per no poder operativitzar tota la línia de cop. Amb la producció progressiva en el nou punt de producció més l'operativitat de la línia de Zona Franca, l'empresa presentarà un increment de producció que fonts autoritzades taxen en un increment del 52%. I tot per un mòdic preu. El "*Liquidador*" Frank Torres amenaça amb no arribar a acord i que portar el cas a la judicialització podria endarrerir l'expedient un any i anar contra dels interessos dels obrers - en un nou xantatge a la plantilla el qual, sens dubte, és secundat per la Generalitat que animava als treballadors a empassar, mostrant-se amb claredat com la Generalitat s'alinea amb una multinacional en lloc que amb els treballadors catalans. El monopoli japonès, els sindicats subvencionats per l'Estat franquista, i la Generalitat de Catalunya que és part d'aquest Estat franquista, es converteixen en la santíssima trinitat per a donar-li el tir de gràcia als treballadors de la NISSAN: Un últim esforç perquè es continuïn lucrant i, després, llançaran a tots els treballadors a l'atur. No sols volen arrabassar-los els seus llocs de treball, sinó fins a l'últim gram de dignitat als obrers. Per això, des del P.C.O.C tenim clar que els treballadors no han d'abandonar la vaga indefinida i que el cas Nissan reclama una resposta de la classe obrera que forci a la Generalitat i a l'Estat a la nacionalització de la NISSAN, despullant de tot al monopoli japonès així com vetar la venda de tota mena de cotxe d'aquesta marca en el territori espanyol. Aquests són els que volen l'emancipació de la nació catalana quan s'agenollen davant els monopolis? És incompatible el que fa la Generalitat amb el que diuen sobre la conquesta de la sobirania catalana mitjançant la consecució de la República.

Com es pot veure, els monopolis i els seus esbirros no dubten en dividir a la classe obrera, és l'estratègia de guerra per excel·lència per a guanyar. Per això fem una crida als treballadors de NISSAN i de totes les subcontractes a unir la lluita amb l'estratègia de la nacionalització de l'Empresa i la garantia de manteniment de tots els llocs de treball, eliminant la diferència provocada per la subcontractació, que no oblidem en aquest país és legal gràcies a les reformes laborals del PSOE.

Tres vegades va cantar el gall. Primer no marxava la producció, després per sobre del seu cadàver i ara toca beure's les llàgrimes. Per part nostra estarem com sempre, al costat de la classe obrera, tractant d'eleva el seu grau de consciència de classe.

El capitalisme fa aigües, i no hi ha marxa enrere, la màxima aspiració de la classe obrera, l'únic generador de valor és el socialisme i la presa del Poder imposant l'Estat socialista, la dictadura del proletariat.

No hi ha més espai per a la classe obrera, sota el capitalisme, que la misèria, l'explotació i l'embrutiment més eixordador. És una necessitat vital per al nostre poble enderrocar al capitalisme i el seu Estat i això únicament el pot fer el proletariat de manera revolucionària. Però per a això, perquè la nostra classe compleixi la seva missió històrica, és vital l'enfortiment de les posicions comunista i per a això és essencial l'enfortiment del nostre partit, del PCOC.

Enforteix el Partit, organitza't amb el PCOC!
Per la Revolució Socialista!
Socialisme o barbàrie!

Barcelona, 3 de octubre de 2020

[Castellano]

Este fragmento de la Biblia podría resumir la ética con la que los tentáculos opresores de la patronal, mal llamados sindicatos, UGT y CCOO han llevado a cabo su labor sindical en la Factoría Nissan, de “victoria” en “victoria”, hasta la desgracia final:

-Mateo 26:75: Y Pedro se acordó de lo que Jesús había dicho: Antes que el gallo cante, me negarás tres veces. Y saliendo fuera, lloró amargamente.

En este caso lloran los de siempre. Primero los sindicatos negaron el traslado de la producción, después, cuando era un hecho, dijeron que se haría por encima de su cadáver (con el escudo o sobre el escudo, que decían los Hoplitás de Esparta). Ahora, el cadáver mancillado lucha por las sobras del banquete. Llegados a este punto, la compañía ha mandado a Frank Torres, el “Liquidador”, a terminar con el ERE que mandará a la precariedad a más de mil familias y que liquidará, de paso, a más de 20.000 puestos de trabajo indirectos. En distintos medios de comunicación nos enteramos por boca de los representantes sindicales, en este caso rescatamos un fragmento del diario digital La Información, que Frank Torres “Era un directivo con el que cerrábamos acuerdos que no se llegaban a cumplir», evoca un dirigente sindical con décadas de experiencia y presencia en la firma. «Esperamos que en esta ocasión entienda que están en juego los proyectos de vida de 23.000 personas”. Hay que ser muy burro o estar muy bien sobornado para encarar de esta manera una mesa de negociaciones. Entre otras lindezas, Frank Torres prometió una producción de 200 000 coches, que no se cumplió y ejecutó recortes laborales a cambio de 1.000 puestos de trabajo que como se ve no han llegado nunca. Ante tamaña traición y engaño, el secretario general de UGT, Pepe Álvarez, ha llegado de nuevo tarde y ha reconocido que la noticia ha sido «un mazazo» y que va a exigir responsabilidades al Gobierno de España, a la Generalitat y al Ayuntamiento de Barcelona. ¿Ahora? ¡Después que hace casi una década arrastrase su sindicato a que los trabajadores de NISSAN perdieran la dignidad votando ellos mismos la congelación salarial y la ampliación de las jornadas de trabajo durante prácticamente una década! UGT ha llevado a los trabajadores de la NISSAN, primero a perder la dignidad y, después, a perder el puesto de trabajo, el pan. Por su parte, el secretario general de CCOO, Unai Sordo, haciendo gala de su apellido frente a la realidad que nos violenta, ha mandado un mensaje condenando el cierre de la planta de Nissan en Barcelona y manifestando su solidaridad y apoyo a los trabajadores de la compañía y de las empresas auxiliares ¿De verdad crees que nos sirve de algo?

Pero el cadáver mancillado sigue en la lucha. Ahora “ha conseguido” retrasar el cierre un año si los trabajadores abandonan la huelga indefinida que mantienen y empiezan con la producción hasta diciembre de 2021. Viendo el expediente del “Liquidador” y de los negociadores al servicio de la burguesía de CCOO y UGT, este cambio de rumbo solo puede significar una ventaja secundaria para la empresa. Esto quiere decir que en el traslado de la producción a otro punto, la empresa perdería producción por no poder operativizar toda la línea de golpe. Con la producción progresiva en el nuevo punto de producción más la

operatividad de la línea de Zona Franca, la empresa presentará un incremento de producción que fuentes autorizadas tasan en un incremento del 52 %. Y todo por un módico precio. El “*Liquidador*” Frank Torres amenaza con que no llegar a acuerdo y que llevar el caso a la judicialización podría retrasar el expediente un año e ir contra los intereses de los obreros – en un nuevo chantaje a la plantilla el cual, sin duda, es apoyado por la Generalitat que animaba a los trabajadores a tragar, mostrándose con claridad como la Generalitat se alinea con una multinacional en lugar que con los trabajadores catalanes. El monopolio japonés, los sindicatos subvencionados por el Estado franquista, y la Generalitat de Catalunya que es parte de ese Estado franquista, se convierten en la santísima trinidad para darle el tiro de gracia a los trabajadores de la NISSAN: Un último esfuerzo para que se sigan lucrando y, después, arrojarán a todos los trabajadores al paro. No sólo quieren arrebatarnos sus puestos de trabajo, sino hasta el último gramo de dignidad a los obreros. Por eso, desde el P.C.O.C tenemos claro que los trabajadores no deben abandonar la huelga indefinida y que el caso Nissan reclama una respuesta de la clase obrera que fuerce a la Generalitat y al Estado a la nacionalización de la NISSAN, despojando de todo al monopolio japonés, así como vetar la venta de todo tipo de coche de esa marca en el territorio español. ¿Estos son los que quieren la emancipación de la nación catalana cuando se arrodillan ante los monopolios? Es incompatible lo que hace la Generalitat con lo que dicen sobre la conquista de la soberanía catalana mediante la consecución de la República.

Como se puede ver, los monopolios y sus esbirros no dudan en dividir a la clase obrera, es la estrategia de guerra por excelencia para ellos ganar. Por eso hacemos un llamamiento a los trabajadores de NISSAN y de todas las subcontratas a unir la lucha con la estrategia de la nacionalización de la Empresa y la garantía de mantenimiento de todos los puestos de trabajo, eliminando la diferencia provocada por la subcontratación, que no olvidemos en este país es legal gracias a las reformas laborales del PSOE.

Tres veces cantó el gallo. Primero no se marchaba la producción, después por encima de su cadáver y ahora toca beberse las lágrimas. Por nuestra parte estaremos como siempre, al lado de la clase obrera, tratando de elevar su grado de conciencia de clase.

El capitalismo hace aguas, y no hay marcha atrás, la máxima aspiración de la clase obrera, el único generador de valor es el socialismo y la toma del Poder imponiendo el Estado socialista, la dictadura del proletariado.

No hay más espacio para la clase obrera, bajo el capitalismo, que la miseria, la explotación y el embrutecimiento más ensordecedor. Es una necesidad vital para nuestro pueblo derrocar al capitalismo y su Estado y ello únicamente lo puede hacer el proletariado de manera revolucionaria. Pero para esto, para que nuestra clase cumpla su misión histórica, es vital el fortalecimiento de las posiciones comunista y para ello es esencial el fortalecimiento de nuestro partido, del PCOC.

¡Fortalece el Partido, organízate en el PCOC!

¡Por la Revolución Socialista!

¡Socialismo o barbarie!

Barcelona, 3 de octubre de 2020

Comitè Provincial del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.) en Barcelona

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/cat-cast-los-trabajadores-de